

عنوان مقاله:

بررسی اثر آنتی اکسیدانی ریشه و سرشاخه های گل دار گیاه آدَمک

محل انتشار:

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

یونس شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهشکده اسانس های طبیعی دانشگاه کاشان

عبدالرسول حقیر ابراهیم آبادی - دانشیار، پژوهشکده اسانس های طبیعی دانشگاه کاشان

محمدرضا عنایت - کارشناس ارشد شیمی و فناوری اسانس

حسین بتولی - استادیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اسفان (باغ گیاهشناسی کاشان)

خلاصه مقاله:

گیاه آدَمک از اطراف شهرستان بروجن جمع آوری و به دو روش سوکسله و پرکلاسیون از ریشه ها و سرشاخه های گلدار آن عصاره گیری شد. برای سنجش خواص آنتی اکسیدانی عصاره های گیاه آدَمک از سه آزمون مهار رادیکال آزاد پایدار²، 2- دی فنیل -1- پیکریل هیدازیل (DPPH)، بی رنگ شدن بتاکاروتن در حضور لینولئیک اسید و فعالیت آنتی اکسیدانی به روش پراکسید هیدروژن استفاده شد. نتایج نشان داد که عصاره های روش پرکولاسیون نسبت به عصاره های روش سوکسله از IC(50) کمتر (مهاربهرتر رادیکال های آزاد) در آزمون مهار رادیکال های آزاد DPPH آزمون مهار پراکسید هیدروژن، و همچنین در آزمون بی رنگ شدن بتاکاروتن در حضور لینولئیک اسید از درصد مهار بالاتر برخوردار هستند، و به این معنی است که روش پرکولاسیون به دلیل اینکه در آن از حرارت استفاده نشده است ترکیبهای تشکیل دهنده عصاره کمتر دچار تغییر شده است و اثر آنتی اکسیدانی خود را حفظ نموده اند و با مقایسه ی IC(50) عصاره ها و استاندارد BHT نتیجه می گیریم که عصاره های این گیاه از قدرت آنتی اکسیدانی متوسط برخوردار می باشد و در آزمون اندازه گیری مقدار کل ترکیبات فنلی نیز عصاره های روش پرکولاسیون نتایج بهتری نشان دادند که با نتایج آزمون های آنتی اکسیدانی همخوانی دارد و می توان گفت که یکی از عوامل خواص آنتی اکسیدانی ترکیبات فنلی می باشد. از طرفی در بین عصاره های سرشاخه های گلدار و ریشه، عصاره های ریشه در هر دو روش سوکسله و پرکلاسیون رادیکال های آزاد را بهتر مهار کرده و آنتی اکسیدان قویتری نسبت به عصاره سرشاخه های گلدار می باشد.

کلمات کلیدی:

گیاه آدَمک، آنتی اکسیدان، عصاره، بتاکاروتن، ترکیبات فنلی و DPPH

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/330024>

